

ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
щодо викладання навчальних предметів у закладах загальної
середньої освіти у 2023/2024 навчальному році

МОВНО-ЛІТЕРАТУРНА ОСВІТНЯ ГАЛУЗЬ

5 – 6 КЛАС УКРАЇНСЬКА МОВА.

У 2023/2024 навчальному році вивчення української мови в 5-6 класах здійснюватиметься за модельними навчальними програмами:

Українська мова 5-6 класи (автори Голуб Н.І., Горошкіна О.М.) у редакції 2023 року,

Українська мова 5-6 класи (автори Заболотний О.В. та ін.), інтегрованого мовно-літературного курсу (українська мова, українська тазарубіжні літератури) 5-6 класи (автори Старагіна І.П. та ін.).

Вивчення української мови в 5-6 класах з навчанням мовами національних меншин і корінних народів буде здійснюватися за модельними навчальними програмами, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795:

«Українська мова для класів з навчанням молдовською мовою. 5 – 9 класи» для закладів загальної середньої освіти (автори Свінтковська С. А. та ін.),

«Українська мова для класів з навчанням румунською мовою. 5 – 9 класи» для закладів загальної середньої освіти (автори: Фонарюк Т.І. та ін.),

«Українська мова для класів з навчанням угорською мовою. 5-9 класи» для закладів загальної середньої освіти (автори Гнаткович Т. Д. та ін.),

«Українська мова для класів з навчанням угорською мовою. 5-9 класи» для закладів загальної середньої освіти (автори-укладачі Черничко С. С. та ін.),

Програми розміщені на офіційному сайті МОН за покликанням:

<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/modelni-navchalni-programi-dlya-5-9-klasiv-novoyi-ukrayinskoyi-shkoli-zaprovadzhuyutsya-poetapno-z-2022-roku>.

На основі модельної навчальної програми, рекомендованої Міністерством освіти і науки України, заклад загальної середньої освіти може розробити власну навчальну програму та затвердити її рішенням педагогічної ради.

Кількість годин на вивчення тієї чи іншої теми вчитель/вчителька розподіляє самостійно, залежно від рівня підготовленості учнів/учениць.

Розробляючи навчальну програму, педагоги можуть вносити зміни у пропонуваній модельною навчальною програмою зміст навчального предмета/інтегрованого курсу відповідно до підготовленості класу, регіональних особливостей, робочого навчального плану школи, необхідності своєчасного реагування на конкретні умови, в яких відбувається освітній процес, зокрема доповнювати зміст програми, включаючи регіональний компонент; розширювати/поглиблювати або ущільнювати зміст окремих елементів(розділів, тем, модулів тощо) програми зважаючи на потреби учнів, матеріально-технічне забезпечення закладу освіти, запити батьків, громади тощо; доповнювати тематику практичних/творчих робіт; вилучати окремі питання, з метою уникнення надмірної деталізації змісту навчального матеріалу. Загальний обсяг таких змін може досягати 20%. Також учитель може змінювати послідовність вивчення тем, не порушуючи логічної послідовності досягнення результатів навчання.

В умовах повномасштабної війни, розв'язаної росією, під час здійснення освітнього процесу важливою є психологічна підтримка учнів. Психологи називають навчання технікою стабілізації, адже цей процес стабільно відбувався до війни, тобто навчання – це нагадування дитині про інші часи. Важливими є режимність і системність: розклад, виконання домашнього завдання, а ще – підтримка вчителя, його спокійний і звичний для дитини голос. Учитель української мови і літератури, маючи ресурс, може впливати на емоційний стан учнів класу, а іноді й звертати увагу батьків, психологів на важкий стан, у якому перебувають окремі учні.

У новому 2023/2024 навчальному році за програмами НУШ починають навчання учні й учениці шостих класів. Радимо взяти до уваги, що минулого навчального року п'ятикласники й п'ятикласниці не мали друкованих підручників, доступ до електронних варіантів через брак об'єктивних причин почасти був ускладнений. Навчання ж упродовж 2022/2023 навчального відбувалося за новими модельними програмами, що різняться поданням навчального матеріалу. З огляду на це доцільно звернути увагу на повторення тих тем, що є базовими для опанування навчального матеріалу в 6 класі. Наприклад, у 5 класі ознайомлювали учнів із характеристикою звуків мови, акцентувавши увагу на твердих, м'яких, напівпом'якшених приголосних, оскільки без цих відомостей їм буде важко опанувати окремі орфографічні правила, а також у 6 класі відомості про групи іменників I і II відмін.

Із початком повномасштабного вторгнення росії на територію України особливого загострення набула проблема ефективної організації освітнього процесу, спрямованого на формування компетентного мовця – патріота своєї держави, який не тільки послуговується нею, а й має мовну стійкість, поважає, шанує державну мову, дбає про її розвиток. Нагальною вимогою часу є формування у здобувачів освіти внутрішньої мотивації до вивчення української мови; ціннісного ставлення до державної мови, набуття суб'єктного досвіду послуговування нею в різних сферах суспільного життя; надання знанням і вмінням з української мови функційності, дієвості.

Упродовж тривалого часу навчання української мови було зорієнтоване на накопичення знань відповідно до заданої наукової парадигми, що позбавляло цей знаннєвий багаж перспектив застосування його за межами школи. Зі зміною освітніх орієнтирів українська мова як шкільний предмет покликана бути засобом розвитку й соціалізації учнів. Для формування ключових компетентностей важливо зосередити зусилля на формуванні загальнопредметних умінь (працювати з інформацією, аналізувати, синтезувати, порівнювати, узагальнювати, висловлювати припущення і робити висновки, розв'язувати проблеми, працювати в команді, приймати рішення, ефективно спілкуватися, генерувати нові ідеї тощо), розвиткові критичного мислення й емоційного інтелекту.

Розвиток компетентної мовної особистості – це не супутній чи стихійний продукт процесу навчання, а його мета й результат.

Модельні навчальні програми з української мови системно й послідовно спрямовують діяльність учителя на виконання завдань, визначених у Державному стандарті базової середньої освіти, реалізацію компетентнісного потенціалу мовно-літературної галузі, актуалізацію ціннісних орієнтирів, формування предметної та ключових компетентностей.

Акцентуємо увагу, що в модельних навчальних програмах не виокремлено спеціальних уроків розвитку мовлення учнів, оскільки кожен урок має бути зорієнтований на розвиток дитини.

Навчання й оцінювання – нероздільні механізми, а педагогічне оцінювання є одним із найважливіших елементів сучасного освітнього процесу. Від правильної організації оцінювання більшою мірою залежить ефективність його управління. Робота вчителя – розкрити потенціал кожної дитини, а не перевірити її на відповідність певному стандарту.

Необхідно розрізняти формувальне оцінювання (оцінювання для навчання) та підсумкове оцінювання (семестрове, річне).

Формувальне оцінювання – це принципово інший підхід до організації системи контролю та оцінювання в освіті: організує освітній процес як максимально адаптований до індивідуальних особливостей, інтересів і потреб кожного здобувача освіти; формує вчителя як творчу особистість, яка усвідомлює особливе соціальне призначення освіти й, головне, готова реалізувати його в межах своєї педагогічної діяльності.

Формувальне оцінювання здійснюють з метою допомогти учням/ученицям усвідомити способи досягнення кращих результатів навчання. Структура формувального оцінювання: визначення цілей навчання; узгодження критеріїв оцінювання з учнями / ученицями; виявлення, збір та інтерпретація доказів навчання, зворотний зв'язок; підтримка; усунення прогалин.

Технік формувального оцінювання чимало, пропонуємо деякі з них: застосування прийомів зворотного зв'язку, самооцінювання та взаємооцінювання, педагогічне спостереження, аналіз портфоліо. Щодо портфоліо – це добірка учнівських робіт (портфоліо розвитку, демонстраційне портфоліо, тематичне портфоліо, портфоліо проєкту, комбіноване портфоліо), що демонструють прогрес у навчанні й докладені зусилля за певний період навчання. Водночас рекомендуємо техніки із застосуванням карток, піктограм/смайлів, «5-П» («Пригадай– Підсумуй – Питай – Прокоментуй – Пов'яжи»), кубування, трихвилинна пауза, сигнали рукою, шкалювання тощо.

Підсумкове оцінювання – задля отримання даних про рівень досягнення учнями результатів навчання після завершення модельної навчальної програми або її окремих компонентів. *Семестрове оцінювання* здійснюють з урахуванням різних видів навчальної діяльності, які мали місце протягом семестру, та динаміки особистих навчальних досягнень учня / учениці. *Річне оцінювання* здійснюють на основі семестрових або скоригованих семестрових оцінок. *Річна оцінка* не обов'язково є середнім арифметичним від оцінок за I та II семестри. Для визначення річної оцінки потрібно враховувати динаміку особистих навчальних досягнень учня / учениці протягом року.